

Пенчо П. Славейковъ

Пенчо П. Славейковъ

Отъ пазара

Късна вечеръ. По гори се
Дигна слънчева омара.
Понаквасени, два шопа
Се завръщатъ отъ пазара.

Пжтътъ, като пжтъ, се вие
Край хендеци, покрай бари,
Надъ конетъ се кандилкатъ
Двата спжтници другари.

— Майке, виж'ли, задоцнехме . . .
Се обади тамъ едина:
Е, та що бѣ, чичо Раде
Дека било опачина? —

„Махни, брате, махни, знаешъ —
Даноко-те!“ се обади
И, отпуснатъ на седлото,
Се залюшна чичо Раде.